

Helena Jabłońska, *Dziennik z obleżonego Przemyśla (1914–1915)*, wstęp, przypisy i opracowanie  
Stanisław Stępień, Przemyśl 2017 s. 41-42

**Sergiusz Delwig** (1866–1949) – ros. generał niemieckiego pochodzenia. Ukończył Michajłowską Szkołę Artylerii oraz Michajłowską Akademię Artylerii. Pełnił szereg funkcji dowódczych, także w rosyjskim szkolnictwie wojskowym, uczestnik wojny japońsko-rosyjskiej. W 1909 r. został awansowany do stopnia generała majora. W czasie I wojny światowej był inspektorem artylerii 9. Korpusu 3. Armii Frontu Południowo-Zachodniego. Brał udział w drugim obleżeniu Przemyśla (10 listopada 1914–21 marca 1915), następnie od 14 kwietnia do 3 czerwca 1915 był komendantem twierdzy. Po jej odbiciu przez wojska niemiecko-austriackie i wycofaniu się wojsk rosyjskich, ponownie objął funkcję inspektora artylerii Frontu Południowo-Zachodniego. Po upadku caratu zaangażował się w tworzenie jednostek artyleryjskich armii Ukraińskiej Republiki Ludowej (URL), pełniąc funkcję inspektora artylerii Sztabu Generalnego, analogiczną funkcję pełnił w okresie Hetmanatu. Po reaktywowaniu URL został inspektorem artylerii armii ukraińskiej, odbywając w tym czasie także szereg misji dyplomatycznych, m.in. po zjednoczeniu URL z ZURL negocjował w czerwcu 1919 we Lwowie z dowództwem Wojska Polskiego w sprawie rozejmu i ustanowienia linii demarkacyjnej na terenie spornym Galicji Wschodniej, znanej w literaturze pod nazwą „linia Delwiga”. Nie weszła ona w życie wskutek oporu dowodzącego Ukraińską Halicką Armią gen. Ołeksandra Grekowa. Następnie awansował na stopień generała pułkownika i został

przedstawicielem URL w Rumunii, gdzie pozostał także po upadku państwowości ukraińskiej. Po powołaniu w Tarnowie w lutym 1921 emigracyjnej Wyższej Rady Wojennej URL wszedł w jej skład. Zmarł w Bukareszcie. Jest autorem szeregu prac z dziedziny wojskowości.